

Arrest

nr. 257 727 van 7 juli 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. NAJMI
Florencestraat 13
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van 25 juni 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13^{quinqies}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PINTO VASCONCELOS, die *loco* advocaat S. NAJMI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 18 januari 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde op 7 februari 2020 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 25 juni 2020 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

(…)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 10/02/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing genomen inzake het verzoek om internationale bescherming

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 24/11/2018 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij in de synthesesamenvatting uiteenzet als volgt:

“II. MIDDEL

1. Herinnering van het middel

Een middel van openbare orde wordt aangevoerd wegens schending van artikel 52/3 §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de onwettigheid van de handeling wat de motivering ervan betreft.

TEN BLIJKE WAARVAN het bestreden besluit gelast verzoek(st)er het grondgebied te verlaten

OVERWEGENDE dat artikel 52/3, §1er, hierboven bedoeld, de minister of zijn afgevaardigde slechts machtigt een bevel te geven om het grondgebied te verlaten nadat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming heeft afgewezen, indien de beroepstermijn bedoeld in artikel 39/57 van deze wet is verstreken, quod non in specie

Dat de betwiste handeling onwettig is.

2. Standpunt van de verwerende partij

De verwerende partij beweert dat:

“de weigeringsbeslissing van de CGVS d.d. 07.02.2020 aan verzoekende partij ter kennis werd gebracht per aangetekende zending van 10.02.2020. Verzoekende partij toont niet aan die aangetekende

zending met ontvangen te hebben, noch blijkt uit het administratief dossier dat die aangetekende zending ongeopend aan het Bestuur werd terug bezorgd.”

3. Replik

Het is niet de rol van de verzoekende partij aan te tonen dat ze de aangetekende zending niet heeft gekregen.

Het is de verwerende partij die moet aantonen dat de verzoekende partij ter kennis van de weigeringsbeslissing van de CGVS werd gebracht, wat niet uit het administratief dossier blijkt. Dit dossier bevat geen bewijs dat de weigeringsbeslissing van de CGVS door de verzoekende partij wel is gekregen.

De verzoekende partij heeft de weigeringsbeslissing van de CGVS ontdekt met de kennisgeving van de bestreden beslissing en heeft intussen een beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut ingediend (zie bijlage).

Als de CGVS zijn weigeringsbeslissing wel heeft gezond, wat verwerende partij niet bewijst, is het mogelijk dat bpost deze niet wel heeft bezorgd, wat blijkt uit het “rapport annuel du service de médiation pour le secteur postal - 2019”, dat stelt vast dat:

Il semblerait que les envois recommandés traditionnels fassent de plus en plus l'objet d'erreur et de négligence lors de leur distribution. En effet, le fait que des entreprises de commerce en ligne chinois privilégient le circuit postal des envois recommandés pour faire parvenir leurs produits aux consommateurs belges augmente considérablement le volume des envois de l'espèce dans le circuit et tend à banaliser le traitement des recommandés

Daarom de weigeringsbeslissing van CGVS niet wel in Februari 2020 is genotifieerd en het beroep dat de verzoekende partij tegen deze beslissing heeft ingediend, is deze negatieve beslissing illegaal.

En als de bestreden beslissing op die weigeringsbeslissing is gewezen, is de bestreden ook illegaal.

De bestreden handeling nietig moet worden verklaard.”

2.2.1. Artikel 52/3, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde geeft aan de vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, het bevel om het grondgebied te verlaten, gemotiveerd op basis van één van de gronden voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°, nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming heeft geweigerd, niet-ontvankelijk heeft verklaard of de behandeling van het verzoek heeft beëindigd, en de in artikel 39/57 bedoelde beroepstermijn is verstreken, of, wanneer dergelijk beroep binnen de termijn werd ingesteld, nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep heeft verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°.

Indien het een tweede volgend verzoek om internationale bescherming of meer betreft en indien dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, niet-ontvankelijk wordt verklaard, wordt het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven na deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Dit bevel om het grondgebied te verlaten wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2. Indien de betrokkene wordt vastgehouden, wordt dit bevel ter kennis gebracht op de plaats waar hij wordt vastgehouden.”

2.2.2. Verzoekster voert aan dat er aldus slechts een bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden afgegeven nadat de beroepstermijn tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verstreken was. Aangezien deze beslissing echter niet rechtsgeldig zou zijn betekend, nam de beroepstermijn geen aanvang en werd artikel 52/3, §1, van de vreemdelingenwet geschonden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt echter op dat de verzoekster op 30 juli 2020 bij de Raad een beroep heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2020. Dit beroep werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 253 291 van 21 april 2021.

Uit de gegevens van de zaak blijkt aldus dat de verwerende partij niet is overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en heeft verzoekster gedurende meer dan dertig dagen, nadat ook de Raad haar de vluchtelingstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde, de mogelijkheid gehad om vrijwillig gevolg te geven aan de bestreden beslissing. Ter terechtzitting gevraagd welk belang verzoekster nog heeft bij deze grief, verwijst haar advocate "*naar de wijsheid*".

Gelet op deze elementen besluit de Raad dat verzoekster niet aantoont dat het geven van een bevel om het grondgebied te verlaten, eventueel voordat de beroepstermijn tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 7 februari 2020 was verstreken, haar heeft benadeeld. Verzoekster heeft na afloop van dit schorsend beroep nog kunnen beschikken over de volle termijn van dertig dagen voor vrijwillig vertrek, zoals bepaald in artikel 74/14, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

Het middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT